

ایران

- **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
- **مدیر مسئول:** محمد حسن روزی طلب
- **سرمدیر:** حسام الدین برومند
- **معاون فنی:** محمدملاعلی اکبری
- **دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور (اقتصادی)
- مصطفی وثوق کیا (فرهنگی)

- **آزاده سهرابی** (اجتماعی) • بنفشه غلامی (جهان)
- **لیدا فخری** (اندیشه) • **محمدرضا عزیز** (گزارش)
- **زهره کشوری** (زیست‌بوم) • **سعید زاهدیان** (ورزشی)
- **مهدی کلهرزاد** (اجرائی)
- **حجت حکیمی** (صفحه‌آرایی)
- **محسن جانی پور** (ویراستاری) • **ابوالفضل نسایی** (عکس)

- **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پيامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۳۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **صندوق پستی:** ۳۸۸۰۵۳۸۸۵۰۱۵۸۷۵۰۸۸۷۴۸۸۰
- **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارندة گواهینامه اینزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
- **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

عشق‌ها می‌میرند رنگ‌ها رنگ می‌گیرند
 و فقط خاطره‌هاست که چه شیرین
 و چه تلخ
 دست ناخورده به جای ماندند
آخوان ثالث

یادداشت

به بهانه نمایش «اسماء» در اولین جشنواره فیلم «حوا»

مصطفی آقامحمدلو
 کارگردان فیلم کوتاه «اسماء»

و خدا «اسماء» را به آدمی آموخت

فرمود: من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید و آنکه «اسماء» را به آدمی آموخت. مگر نه آنکه اسم، می‌تواند تذکر امکان اتصال رحم متعالی بشر، به آسمان باشد؟ و مگر نه آنکه می‌توان مسماهای این اسم متعالی را در آیینه صفات جمالی او، یعنی «زن» جست و جو کرد؟ ما زن را در عقبه خطوط نبرد با داعش، زیر خمپاره‌های سوزان نیواو در گرداب خون حلب و دمشق، چنان یافتیم که پیش از آن، در حصرآبادان و کوهستان‌های غرب، در خروش انقلاب و در حوض خون رخت‌شوخانه‌های عقبه جبهه‌ها دیده و خوانده بودیم.

در کشاکش ره‌گمشدگی‌های امروز و غلبه وهم بزرگی به نام «زن مدرن» با تمام هیاهو و زرق و برق و سرخاب و سفیدآبش، خوب که نگاه می‌کنی، در پس پیاده‌زده‌های نیمه‌عریان شهر و از میان فریادهای مستانه زندگی و آزادی، گویی رحم‌های پاک‌ی چون بی‌بی مریم، کردستانی، آشتیانی، حاجی‌شاه، آذری، جوشی، کمایی، کاظم‌زاده، پورانوری، هاشمی، نوری و هفت هزار شهیده راه تمدن ۵۷، فرزندان رعناهی را در دامن «زن جهادی انقلابی» سبز ساخته‌اند و این بازتولید آترانسان الهی، چیزی جز، بزرگترین دستاورد چهار دهه اخیر نبوده است.

«اسماء» روایتی از این تکثیر انقلابی و الهی، در آنسوی مرزهاست. جایی در زیر آوارهای سنگین جنگ سوریه، زنی بزرگ از زیر خاکستر تکبیر و توحش، زندگی می‌سازد. نگارنده، این اثر را به سه عنوان تحفه‌ای ناچیز، به آستان مادر مقاومت، حضرت زینب سلام‌الله علیها تقدیم می‌کند. در پایان به خویشتن توحید، یادآوری کنیم که سینما، زمانی دروازه بهشت است که ابزاری برای احیای نفس باشد؛ چنان-

که فرموده‌اند، هر کس یک نفس را احیا کند، گویی همه دنیا را زنده ساخته است و از سوی دیگر، محصول تولید شده توسط فیلمساز، تیری رها شده از چله کمان است و عاقبتش بمدق آیه شریفه «ما رمیت اذ رمیت و لکن رمی الله....»

یادداشت

به بهانه نمایش «واهگ» در اولین جشنواره فیلم «حوا»

احسان مفیدی کیا
 منتقدسینما

مسأله اصلی داشتن آرزوست!

نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم حوا، با نمایش آثاری در بخش‌های ملی و بین‌الملل و در قالب‌های فیلم بلند سینمایی، کوتاه داستانی و مستند با محوریت مسأله زنان در خانواده و جامعه به همت بنیاد بین‌المللی گوهرشاد از ۲۰ تا ۲۳ تیرماه در تهران ۱۴ استان منتخب برگزار می‌شود. این رویداد بزرگ فرهنگی بنا دارد آثار را در آینده نزدیک به کشورهای مثل چین، روسیه، تونس و... برسد و با برپایی هفته‌های فیلم به بهتر دیده‌شدن آنها در سطح بین‌المللی نیز کمک کند.

مخاطبان پیگیر فیلم‌های مستند ضمن حضور در این رویداد فرهنگی می‌توانند از این پنجره با تعدادی از آثار حاضر در جشنواره آشنا شوند تا با دید وسیع‌تری برای تماشای مستندها اقدام کنند.

«واهگ» مستندی است از سیمای یک بانوی بلوچ که دهیار است و اقامتگاه بومگردی دارد. او در عین حال آموزگار مدرسه روستا و هم مسئول کتابخانه است و با همراهی و همپایی شوهرش هر کاری می‌کند تا کمی فضای اجتماعی

و فرهنگی روستای غلام محمد بازار را ارتقا بخشد و دید مردم و باور زنان را نسبت به توانایی‌هایشان تغییر دهد. داستان «واهگ» داستان آرزوست، داستان زنی که در محیط بسته روستا، در ذهن خود چشم‌اندازی زیبا ساخته و بعد به آن تصویر خیالی عنایت بخشد، الان هم می‌خواهد به دیگران بگوید که اول باید بخواهند و آن وقت در پی تحقق آن خواسته بروند و آرزو داشتن رسد.

مهم‌تر از هر چیز دیگری است.

سمیه و الله بخش بچه ندارند اما بچه‌های روستا را چنان دوست دارند و حمایت می‌کنند که هر کودکی آرزو دارد فرزندان باشد و چه از این بالاتر که آن دو، بچه‌ها را در «واهگ» خود، یعنی در خانه بومگردی‌شان، یعنی در آرزوییشان راه داده و نشان‌شان می‌دهند که می‌شود چیزی را خواست و با همت و پشتکار به آن رسید.

حدیث جان‌بزرگی در یکی از محروم‌ترین نقاط ایران، در بلوچستان سر به زیر، برای آرزوها فیلم ساخته و نشان داده که اگر اینجا هم بخواهی، اگر باورت باشد که می‌شود و می‌توانی، به آنچه دوست داری خواهی رسید؛ مسأله اصلی داشتن آرزوست!

نقل قول

عبدالرسول معینی‌هنگامی
 بابا عالی قصه‌گو

هرگز تاریخ مصرف قصه‌گویی نگذشته است

فرهنگ صلح و دوستی برای من اولویت نخست است. توجه به فرهنگ بومی، حفظ ارزش‌ها، باورها، سنت و آداب و رسوم همواره برایم ارزشمند بوده است.

هیچ چیز برای انتقال فرهنگ، ارزشمندتر و مؤثرتر از زبان بومی نیست. اگر گویش‌های بومی و خرده فرهنگ‌ها فراموش شوند، بخشی از داشته‌های فرهنگی ما هم از بین می‌رود. تغییرات تدریجی و از بین رفتن زبان و فرهنگ، افسانه‌ها و اسطوره‌ها، اتفاق بسیار غم‌انگیز و غیر قابل‌جبرانی است. بخشی از قشنگی کار من این است که بدانند «بابا عالی» بندری است. قصه را به زبان بومی می‌گویم اما از زبان بدن استفاده می‌کنم.

نکته دیگر درباره قصه‌گویی این است که هرگز تاریخ مصرف قصه‌گویی نگذشته است. بچه‌ها به قصه‌گویی احتیاج دارند. اولین قصه‌گو، خداوند است. کتاب مقدس قرآن، همه‌اش داستان و قصه است.

- فلسفه قصه‌گویی اندرز دادن و پند گرفتن است. بچه‌ها باید از قصه‌ها عبرت بگیرند. باید اخلاق، رفتار و کردارشان را ارتقا بدهیم.

بخشی از گفته‌های بابا عالی قصه‌گو با اینستا

پیشنهاد

ترنم‌های «می‌جادو»

رضا مهدوی
 منتقد هنری - موسیقی‌پژوه - نوازنده سنتور

سراغاز مجموعه «می‌جادو» با آهنگ ترانه «چراغ بی‌فروغ» و ترانه‌ای از بهادر یگانه با طنینی نرم و آهسته و عمیق، بیانگر انتخابی محتواوار است از آهنگساز مجموعه همایون خرم که نگاه و افق خواننده علیرضا فریدون‌پور نیز با آن چفت و بست یافته. القای حس تنهایی، اسیری و غم‌نه از نوع چاکاه و بلکه عرفانی نهفته در شعر و روند شکل‌گیری ملودی، شنونده را به دوباره شنیدن ترغیب می‌کند و البته این بار با گوش هوش‌جان.

قطعه دوم «آواز ماهور» با شعرهای معیری است و برگرفته از ردیف آوازی و تار نوازی امیرحسین رضا؛ سؤال و جواب‌های ساز و آوازی که ویژه ایرانیان پارسی زبان است که در میان اجراهای گروهی، ارکستراسیون برگرفته از آهنگسازی و نه بداهه‌واری، عطر و بویی دیگر دارد و زبان حال لحظه‌هاست. یقین است که خوانندگان نسل تازه هر چه بیشتر به آوازخوانی بپردازند، به یقین در پردازش صحیح‌تر از فرهنگ شنیداری متعلق به سبک زندگی مردم ایران می‌توانند فرم، شکل و قالب‌های متنوعی را در مخاطب زنده کنند.

شیار(تراک) سوم «سرد عشق» با ترانه بیژن ترقی، ریتمیک‌ملایم در دستگاه ماهور که گویی نویدبهار و فروردین می‌دهد و طراوت و شادابی موزون‌وار را در مدت زمان کوتاه توصیف دارد هرآنچه را که همایون خرم در ذهن و آندیشه موسیقایی هنگام ساخت اثر داشته و البته خواننده هم خوب از عهده برآمده است.

قطعه چهارم، «بارم کره به موز» با ترانه بیژن ترقی ارکستروار با نغمه‌ای از نشاط روح افزا با یار حکایت دارد و دل‌داری‌هایی که در موسیقی ایرانی جایگاه ویژه‌ای از گذشته‌ها تا کنون شاهد بوده‌ایم. توانایی صدای فریدون‌پور جدای از دقت در نمونه‌های فرهنگ شنیداری آواز و موسیقی، علاقه‌اش به غلامحسین بنان و منوچهر همایون‌پور و البته بیشتر به محمودی خوانساری (اتفاقاً فریدون‌پور در او ان خوانندگی به زیبایی تقلید صدای زنده یاد محمودی خوانساری را با ملاحظت در صحنه‌ها بویژه با آهنگ زنده‌یاد اسدالله ملک با نام شباهنگ داشت و مورد استقبال هم قرار می‌گرفت) اما با علاقه‌ای که به دیگر خوانندگان صاحب سبک و سیاق خاص همچون، ادیب خوانساری، حسین قوامی، جمال وفایی، عبدالوهاب شهیدی، محمدرضا شجریان، گلپا و ایریز دارد، توانسته شاکله‌ای موفق و هدفمند برای خود تعریف کند و از تمامی قابلیت‌های تکنیکی و صوتی خود بهره‌مند شود.

شیار پنجم «از دیده بarm» با شعرهای معیری، فرزاز و فرودهای معناپهلی دارد و زبان حال مفهومی از نوع و بیان واژگانی مستتر در شعر با ملودی و خوانندگی ضمایم نغمه‌ای ایجاد می‌کند که تمامی حواس شنونده را به قطعه معطوف می‌دارد. اوج بهره‌گیری از گلیت صدای خواننده با توجه به مسیر اصلی ملودی، در نقش دیمیدن روح تازه در کشاکش حال و هوای خنجره و نغمه‌پردازی صوتگری‌ها دارد. «آواز اسفهان» از پیانوی محمدرضا امیرقاسمی و ویولن بهرنگ آزاده، قطعه موسیقایی ششم است که خوشبختانه با توجه به حلقه مفقوده فرهنگ شنیداری در سال‌های اخیر که کمتر آوازی می‌شنویم و همه آلبوم‌ها سراسر شده تصنیف و آهنگ ترانه و یاپ خوانی در شکل‌های گوناگون، این بار فریدون‌پور به

عکس نوشت

دومین شب بخش اجراهای صحنه‌ای شانزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران به میزبانی استان کرمانشاه (منطقه ۴) با اجراهایی از استان‌های کرمانشاه، همدان، لرستان و کردستان همراه شد و عصر یکشنبه ۱۸ تیرماه ۱۵۰ اجرا در بخش اجراهای صحنه‌ای در تالار مجموعه فرهنگی هنری انتظار، کرمانشاه روی صحنه رفت. در این اجرا، گروه دف‌نوازی سلامیه به سرپرستی و هنرنمایی سید عطاءالله سلامیه از استان کردستان اجرای برنامه داشتند.

حضرت موسی بن جعفر (ع) فرموده‌اند:

دنیا چون آب دریاست، هر چه تشنه کاش بیشتر نوشد، بیشتر تشنه شود تا او را بکشد.

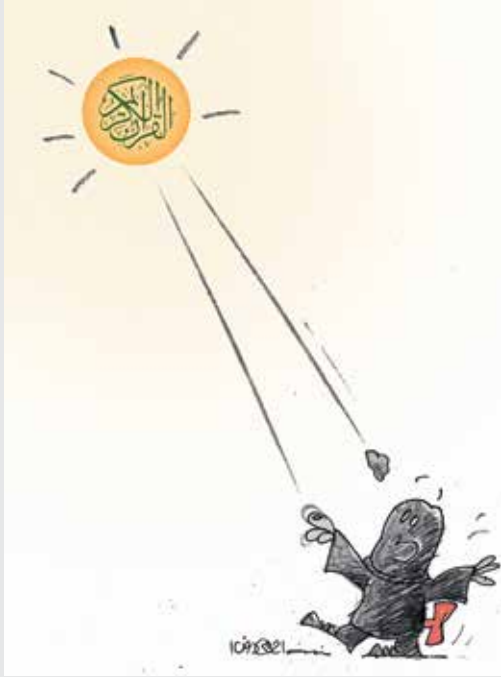
تحف العقول، ص ۲۱۷

سخن‌روز

نگاره

بازتاب

احمدرضا سهرابی / طراح و کارتون‌نویست

گزارش

برگزیدگان «مبارک» معرفی شدند

حجازی فر: بیش از حد قانع بودیم!

آیین اختتامیه نوزدهمین جشنواره نمایش‌های عروسکی تهران-مبارک شامگاه یکشنبه ۱۸ تیرماه با حضور مدیران و مسئولان هنری و نمایشگران عروسکی در سالن اصلی مجموعه تئاترشهر برگزار شد.

محمود سالاری معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، مقصود نعیمی‌ذاکر مدیرعامل خانه تئاتر، مرضیه برومند، هما جدی‌کار، بهرام شاه‌محمدلو، عادل پرزوده، مریم سعادت، محمد بجرانی، آرش نوزدی، امیرسلطان محمدی، آناهیتا غنی‌زاده، آلبرت بیگجانی، فریبا دلیری، محمد علمی، ناصر آویژه، حسن داشسکر و احمد جولایی از مسئولان و هنرمندان حاضر در این مراسم بودند.

اجرای این مراسم را محمد سلوکی برعهده داشت که در ابتدا به زبان فارسی و انگلیسی به میهمانان داخلی و خارجی خیرمقدم گفت.

هادی حجازی‌فر در سخنانی عنوان کرد: من و دوستانم مفتخریم به میزبانی گروه‌های نمایش، مخصوصاً آنهاهایی که از شهرستان آمدند و گروه‌های خارجی. ممنونم از اسپانسرهای جشنواره که به ما اجازه گفت‌وگو دادند و ما توانستیم نصف هزینه‌های جشنواره را در بخش خصوصی تأمین کنیم. همچنین تشکر می‌کنم از بچه‌های اداره کل هنرهای نمایشی که کیفیت حضورشان در کنار ما باورنکردنی بود.

او ادامه داد: من و گروهم تلاش کردیم سطح مطالبه‌گری بچه‌های عروسکی را بالا ببریم، چون ما بیش از حد قانع بودیم. ما میزبانی ۴۰ میهمان از شهرستان‌ها، از اساتید و پیشکسوتان گرفته تا گروه‌هایی را که پذیرفته نشده بودند برعهده داشتیم و می‌توانم بگویم بزرگ‌ترین افتخارم واتنی است که توانستیم برای گروه‌ها تهیه کنیم.

دبیر جشنواره با اشاره به پذیرفته شدن ۴ نمایش برای اجرا در تئاترشهر و حضور ۲۰ نمایش در پلنفرم رویکا به مدت یک سال عنوان کرد: در بخش دآوری، کارگردانان بخش‌های مختلف ۲ میلیون تومان تعلق گرفته است.